

Det Kongelige Miljøverndepartement
postboks 8013 Dep.

0030 OSLO

Deres ref.
2002-458-1 K/Th/tla

Vår avd.
Adm. direktør

Vår ref.
BW/abh

Vår dato
01.07.2002

Høringsuttalelse NOU 2002:1 Fortid former framtid – Utfordringer i en ny kulturminnepolitikk

NOU 2002:1 tar opp viktige temaer for samfunnet og også for Norges idrettshøgskole. Bevaringen av kulturminner berører direkte undervisnings- og forskningsfelt som idrettshistorie og friluftsliv, og indirekte også andre områder på høgskolens virkefelt. Vi kan slutte oss til de generelle målsettingene i utredningen. De tre første hovedmålene er svært generelle og kan vel egentlig tiltreddes av alle parter i kulturpolitikken. De to siste rommer muligens et potensiale for uenighet. Vi registrerer at et mindretall i utvalget har sin egen innstilling på dette punktet.

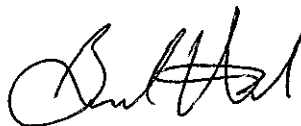
For Norges idrettshøgskoles del er det som nevnt to fagfelt som har spesiell interesse av denne utredningen. For å kunne forske og undervise i idrettshistorie er det nødvendig at kulturminner tas vare på, og at de spiller et mangfold og en variasjon i landets kulturminner. I tråd med den økende forståelsen for idrett som kulturfenomen minner vi derfor om at en rekke idrettsanlegg fortjener å omfattes av en statlig kulturminnepolitikk. Det kan være større anlegg (som for eksempel Bislet i Oslo, og mindre lokale anlegg som ulike typer hoppbakker som mange steder er inne i en rask forvittringsprosess, men som har hatt stor betydning for det lokale utvidete kulturlivet. Også redskaper som robåter, ski og annen type idrettsutstyr bør omfattes av denne tenkingen. For ofte ser en at for eksempel gamle uerstattelige kapproingsbåter ikke defineres inn under interessefeltet til eksisterende museer. Vi finner det derfor nødvendig å be om at også denne typen kulturminner blir inkludert i kulturminnepolitikken.

Det andre fagfeltet som direkte berøres av utredningen er friluftsliv. Forskning og undervisning på dette fagfeltet kommer ofte i direkte kontakt med kulturminner, enten det er i form av natur; kulturlandskap eller redskaper og bruksmåter. Friluftslivet understreker mer enn de fleste andre virksomheter sammenhengen mellom kulturminner, kulturvern og en bærekraftig bruk av kulturen og kulturminnene. NIHs virksomhet på dette feltet dreier seg i stor grad også om å lære studenter og andre hvordan bruk og bevaring står i forhold til hverandre. Vi er derfor glad for at utredningen vil styrke formidlingen av og tilgjengeligheten til kulturmiljøer, på prosesser med bred deltakelse og lokal forankring, samt kunnskaps- og opplevelsesressursene som kulturminner utgjør. Særlig er tanken på levendegjøring gjennom bruk viktig her. Vi vil derfor sterkt slutte oss til utredningens konklusjoner på disse punktene.

Uttalelsen er som nevnt delt. Selv om vi forstår mindretallets innvendinger om at utvalget ikke har gått langt nok i sin tenking om økonomiske prioriteringer, og om forholdet mellom statlig og private aktører, vil vi i vår uttalelse legge vekt på det som her faktisk foreligger. Og vi vil altså slutte oss til utvalgets hovedmålsettinger med de understrekingene som er gjort over. At det vil tvinge seg fram en fortsatt debatt om prioriteringer innen kulturvernpolitikken er vi heller ikke i tvil om. Men i mellomtiden er utvalgets konklusjoner viktige som en retningsgiver.

Med vennlig hilsen

(sign)
Gunnar Breivik
Rektor

Baard Wist
Adm. direktør

Telefon: (+47)

Vedlegg:
Kopi: